

2010 m.

Gegužė
Nr. 5 (12)

VERSMĖ

Ariogalos parapijos laikraštis
Išaina mėnesio pirmą sekmadienį

Brangios Mamytės,

Liaudies išmintis byloja: „Ką pasėsi – tą ir pjausi“. Iš Jūsų rankų ateina nauja karta, nauja ateitis – mūsų šalies ateitis. Jums, mamytės, Dievas paskyrė atlikti labai svarbią misiją šioje Žemėje – pagimdyti ir užauginti naują gyvybę. Jūs esate didžiosios Dievo Kūrėjo darbų tęsėjos. Todėl, su meile pagerbdami visas mamytes, skiriame šią dieną Jums, dar kartą prisimindami nelengvą ir šventą Mamos misiją, jos sūnų ir dukterų begalinę meilę. Tegul niekada Jūsų širdies neužgauna ta širdis, kuri kažkada plakė po Jūsų krūtine, tegul Jūsų skruostą puošia ne skausmo, o džiaugsmo ašara, tegul bemiegės naktys, nerimo valandos ir meilės lydimi darbai atsiperka šimtaprocentine vaikų meile. Būkite laimingos, sveikos, gerbiamos ir mylimos! Tegul Dievas laimina kasdienius Jūsų darbus ir žingsnius...

Melskime Dievo malonės ne tik gyvoms, bet ir mirusioms mūsų parapijos mamoms Viešpaties palaiminguose namuose.

DOVANOKIME GEGUŽĖS ŽIEDUS MOTINAI MARIJAI

Ariogalos parapijos klebonas Gintautas Jankauskas

Pats gražiausias žydintis pavasario mėnuo bažnyčiose ir tikinčiųjų širdyse pasipuošia gegužinėmis pamaldomis. Gegužės mėnesį bažnyčiose vyksta pamaldos, skirtos Švč. M. Marijos garbei. Daugeliui širdį džiugina „mojavinės“ giesmės, skambančios ne tik po bažnyčių skliautais, bet ir kaimo pirkioje, šeimos rate. Vyksta gegužinės pamaldos, giedamos giesmės, litanijos. Tai svarbi ir brangi gėlėmis besipuošančio gegužio grožio dalis. Bažnyčia gegužės mėnesį skiria švč. M. Marijos garbei.

Dar ankstesniais laikais be pamaldų bažnyčioje, atokesniuose kaimuose žmonės susiedavo trobose prie pačių įrengto Švč. M. Marijos altorėlio ar prie kryžiaus, koplytėlės. Po pamaldų jaunimas rinkdavosi padainuoti ir pašokti. Vyresniosios kartos žmonės gerai prisimena pirmuosius XX a. pradžios dešimtmečius. Lietuvai atgavus Nepriklausomybę suklestėjo carizmo priespaudos naikinta kultūra – lietuvių gyvenimo būdas, papročiai, šventės, etinės ir estetinės vertybės. Negalima pamiršti ir naujų religinių tradicijų, maldingų kelionių pėsčiomis į stebuklais pagarsėjusias vietas, kaimo žmonių procesijų prie artimiausių kryžių, bendrų gegužinių pamaldų. Pradėta minėti ir Motinos diena.

Švč. M. Marijos dvasinė motinystė labai svarbi ir dabartiniams katalikams. Jos motiniška meilė, kilnumas ir taurus pavyzdys tikintiesiems padeda eiti doros keliu. Marijos vaidmuo yra nepaprastai svarbus Bažnyčioje, paremtas betarpišku bendravimu su Sūnumi Jėzumi. Paklusniai tapdama Dievo Motina, ji išsipareigoja būti ir mūsų Motina. Taigi Marija, kaip niekas kitas, yra surišta su Bažnyčia nuo pat jos gimimo pradžios. Mirusi šioje žemėje, su kūnu ir siela ji keliauja į

Dievo namus pas savo Sūnų Jėzų Kristų.

Kaip jau minėta, gegužę puošia ir Motinos diena. Ji visuomet švenčiama pirmąjį gegužės mėn. sekmadienį. Mūsų senoliai Motiną, gyvybės nešėją, tapatindavo su Žeme. Motina išaugina vaikus, o Žemė duoda derlių. Pavasarį būdavo garbinama Žemė ir namų židinio saugotoja Motina. Simboliška, kad Motinos diena švenčiama dangiškajai visų žmonių ir Bažnyčios Motinai Marijai skirtą mėnesį. Iš liaudies dainų žinome, kad visi rūpesčiai anksčiau krisdavo ant motinų pečių. Jos valdydavo visą ūkį, prižiūrėdavo samdinius, dirbdavo visus namų ruošos darbus, augindavo vaikus. Jos išgyvendavo sunkų išsiskyrimą su dukromis, išleisdamos jas už ne visada mylimų vyrų. Taip pat turėdavo sunkų išsiskyrimą su sūnumis, išleidžiamais į karą, skaudžią jų žūtį. Šiuolaikinės motinos jau nebėra vien namų šeimininkės. Nepaisant skirtumų, visos motinos nuolat jaudinasi dėl savo vaikų. Tuo jos ir yra motinos.

Gegužės mėn. Bažnyčia kviečia katalikus kasdien daugiau pasimelsti Švč. M. Marijos garbei. Bažnyčiose vyksta gegužinės pamaldos, kuriose giedama Švč. M. Marijos litanija ir giesmės. Negalinčius dalyvauti bažnyčioje tegul meldžiasi namuose kartu su visa šeima ar net kelios šeimos drauge sutartu laiku.

Mūsų bažnyčioje gegužinės pamaldos vyksta sekmadieniais ir šventadieniais po Sumos šv. Mišių, o šokiadieniais po vakarinių šv. Mišių. Šiais metais vakarinės šv. Mišios aukojamos 19 val. vakaro.

Gegužės 2 d. (sekmadienis) – Motinos diena. Votyvos šv. Mišiose melsimės už visas gyvąsias motinas, o Sumos šv. Mišiose melsimės už mirusias motinas. Po Votyvos ir Sumos šv. Mišių motinoms suteiksime palaiminimą.

Juozo Mickevičiaus eilės

MAMAI

Sunku pajusti šaltį,
Kai dega židinis.
Oi, kaip sunku išeiti,
Kai myli dar širdis.

Alyvų kvapą jausti
Ir ašaras karčias.
Ant juodo kapo glausti
Ir rožes, ir kančias...

Ir žodžiai nesakyti
Baltais balandžiais skris.
O mylima Mamyte!
Atmerk, atmerk akis!

DŪZGIA BITĖS KLEUVOS

Žydi vėl geltonžiedžiai klevai.
Vėl ragausim pavasario medų.
Juk ne veltui ilgai keliavai –
Tuos klevus prie upelio suradom.

Tegul dūzgia bitelės klevuos
Ir pavasario medų mums neša
Seną dainą mums vėjas dainuos
Apie kraštą pražyodusį mažą.

Skęsta saulėj pražyde klevai.
Koks puikus jų žiedų aromatas!
O klevinio medučio kerai,
Mums nuo seno suteikia sveikatos.

Šitą dainą mūs širdys kartos
Apie meilę nevystančią, gražią.
Apie darbščią bitelę klevuos
Kur palaimą mums dievišką neša.

Mes pavasarį juntam širdy.
Ir lauke, ir miške jisai matos.
Lyg bitelių dūzginimą girdi
Kai pakvimpa medaus aromatas.

TIKYBOS MOKYMO LIETUVOJE 20-MEČIO PAMINĖJIMAS KAUNE

Ariogalos gimnazijos tikybos vyresnioji mokytoja Laimutė Neverdauskienė

2010 kovo 26 d. šv. Mišiomis Šv. Pranciškaus Ksavero (jėzuitų) bažnyčioje prasidėjo tikybos mokymo Lietuvoje 20-mečio paminėjimas Kaune. Eucharistijos liturgijai vadovavo Kauno arkivyskupas metropolitas Sigitas Tamkevičius, dalyvavo Kauno I dekanato kunigai ir Raseinių dekanas kun. Juozas Kaknevičius. Į šv. Mišias susirinkusius arkivyskupijos tikybos mokytojus, renginio svečius ganytojas kvietė dėkoti Dievui už galimybę dėstyti tikybą ir teikti jaunajai kartai taip reikalingus dvasinius pagrindus. Po šv. Mišių, arkivyskupijos konferencijų salėje surengtoje šventėje, sveikinimo ir padėkos žodį taręs arkivyskupas Sigitas Tamkevičius atkreipė dėmesį, jog 1989 m. buvo neoficiali tikybos mokymo pradžia – jį drąsnesieji jau tada buvo pradėję. „Tai buvo Dievo dovana“. Pagarbiai renginyje paminėti ir buvusieji prie pačių tikybos mokymo ištakų: tikybos vadovėlių leidimą skatinęs augziliaras vyskupas Jonas Ivanauskas, katechetų kursų organizatoriai ir dėstytojai prelatas Vytautas Steponas Vaičiūnas OFS, ses. Gema Stanelytė SJE, pas Viešpatį jau iškeliauvę Tėvas Leonardas Jagminas SJ, mons. Pranciškus Tamulevičius, pirmoji Katechetikos centro vadovė sesuo Viktorija Maknauskaitė SJE. Su dabartine tikybos mokymo situacija ir žvilgsniu į ateitį supažindinęs Kauno arkivyskupijos Katechetikos centro vadovas A. Lukaševičius sakė, jog tikybą dėsto per 200 mokytojų, iš jų 3 ekspertai, 29 metodininkai, 91 vyresnysis mokytojas, o tikybos pamokas (jos vyksta daugumoje mokyklų) lanko 40 tūkst. moksleivių – 50 proc. visų besimokančiųjų. Individualistinis mąstymas, kai religija suprantama kaip privatus reikalas, šeimos institucijos netvirtumas, vartojimo įpročiai, Bažnyčios kritika ir puolimas – visa tai, pasak A. Lukaševičiaus, teks atlaikyti tikybos mokytojams. Tad labai reikia jų dalykinės, krikščioniškosios ir žmogiškosios brandos, taip pat ir parapijų klebonų palaikymo. Tikybos mokymo jubiliejų paminėjo ir šventėje giedojo, grojo, skaitė eiles moksleiviai, dekanatų laureatai iš Taujėnų, Kauno apskrities, Jonavos, Jurbarko ir Raseinių dekanatų atstovavę Ariogalos gimnazijos sakralinės muzikos grupė „Giesmelė“. Moksleivės: Gintarė Banytė, Ilvita Balžekaitė, Miglė Švenčionytė ir tercetui akomponavusi Austėja Jurkšaitytė atliko sakralinę muziką, kuri sužavėjo klausytojus. Mergaitės paruošė muzikos mokytoja Lilijana Šimkūnienė.

Surengtoje šventėje netrūko džiaugsmo, kad jau 20 metų laisvės sąlygomis arkivyskupijos mokyklose skelbiamas Dievo žodis, netrūko gražių padėkos žodžių, gėlių ir plojimų tiems žmonėms, kurie ištikimai atlieka šią svarbią Bažnyčios tarnystę, netrūko ir šventėje koncertavusio jaunimo – gražių, regimų tokios tarnystės vaisių.

GERUMO VANDUO

Pagal G. Aleksą

Šiandien jau mokslo įrodyta, kad gyvybės lopšiu vadinamas vanduo dar yra tikrų tikriausias atminties kaupimo ir atgaminiimo stebuklas. Prisiminkime ST pasakojimą apie Kūrimą, kai Dievas antrąją dieną vis dar „vargo“ su vandenimis, nes reikėjo atskirti, tai kas buvo virš dangaus skliauto, nuo tų, kurie radosi po skliautu... Iki šiol su vandeniu vargsta ir mokslas: kodėl visos kitos medžiagos šaldomos traukiasi, o vanduo plečiasi?

Dargi pasirodo, kad ir Tėvynės meilė, tėviškės trauka... iš vandens kyla: smegenų pusrutulio vanduo tobulai atsimeina gimtosios vietos vandenį, ilgisi jo ir kankinasi – iš čia visos mūsų nostalgijos, visi prisirišimai, visos neurozės... Mokslo įrodyta, kad vanduo girdi, pasirodo su vandeniu galima kalbėtis... Įdomiausias iš eksperimentų yra „trijų kalbų“ bandymas. Trijuose induose mokslininkai laikė vandeniu užpiltus ryžius: su pirmuoju indu nuolatos intensyviai ir maloniai buvo bendraujama, antriems ryžiams reikėjo „išklausti“ niekinimus ir peikimus, o trečiasis indas buvo paliktas likimo valiai.

Kuo bandymas baigėsi? Pirmosios kalbos turinys ėmė „gyventi“, virsdamas sake (toks ryžių gėrimas – degtinė). Antrosios – ryžiai pajuodo ir nerodė jokių gyvybės ženklų, o trečiasis indas iš tolo dvokė, skleisdamas puvinimo smarvę. Eksperimentas parodė, kad vandeniui turime būti dėmesingi, saugoti jį. Gėlynai, augalai taip pat mėgsta švelnų rūpestį, meilę, globą, atidumą, šnekinimą... ar pastebėjote, kad bažnyčioje pašventintas Didįjį Šeštadienį vanduo ištisus metus nepažaluoja? Ir kodėl taip tyrai „gyvena“ švęstas vanduo? Būna atsidusti: ši harmonija ne tik graži, bet ir prasminga! Noriu tikėti, kad švaros jame daugiau nei purvo, o harmonijos daugiau negu destrukcijos. Ir prasmingai aidi giesmės žodžiai apšlakstymo metu: „...apšlakstyk mane, Viešpatie, vandeniu ir būsiu tyras, nuplauk mane ir pasidarysiu baltesnis už sniegą“...

Jonas Krikštytojas puikiai žinojo, kokią galią turi vanduo.

ŠEIMA PADUBYSIO KAIME

Antanas Kišonas

Pereinu Dubysos siaurąjį tiltelį, paeinu dar šiek tiek link kalno ir užėinu į kiemą priekalnyje. Pasitikęs amsi juodas šuniukas. O toliau matau šeimnininką, žiūrintį, kas čia atėjo. Pasisveikiname. Susipažinti nereikia. Mes pažįstami jau apie dešimtmetį. Pasisakau kokių reikalu. O šeimnininkas vis šypsosi. Tai Bronius Mongirdas. Pakviečia į vidų. Štai čia ir šeimnininkė, besitvarkanti darbužius, skalbinius. Tai Broniaus žmona Aniceta. Ir gyvena čia juodu jau seniai, apie šešiasdešimt metų. Broniui jau virš devyniasdešimt, Aniceta irgi garbaus amžiaus. Bet abu judrūs, linksmi, rišliai protauja, guviai kalba. Pas Broniaus tėvus buvo aštuoni vaikai – šeši broliai ir dvi seserys. Dabar gyvi tik Bronius ir viena sesuo, kuri gyvena šalia. Bronius kalvis nuo šešiolikos metų. Kalvio amato išmokė brolis Zigmą. Ir brolis Zigmą, ir Bronius kalviavo statant Ariogalos bažnyčią. Daug kas jų rankomis ten padaryta. Žmona Aniceta irgi iš didelės šeimos. Buvo šešios seserys ir vienas brolis. Gyveno Pagausančio kaime netoli Juodaičių. Ji pasakojo, kaip pėsčiomis eidavo į atlaidus į Seredžių, Veliuoną. Susipažino su Broniumi ir apsivedė. 1951 m. per šv. arkangelo Mykolo atlaidus Ariogalos bažnyčioje buvo sutuokti. Pats klebonas buvo vestuvėse, – sako Aniceta. Aniceta specialybę įsigijo agronomės, o paskui persikvalifikavo į medicinos seserį. Dirbo Čekuvos dvare, buvusioje ligoninėje. Per karą Padubysio kaimas sudegė. Tėvai gyveno žieminėje. Paskui pasistatė sodybą, kurioje dabar ir gyvena. Mongirdai jau atšventė auksines vestuves, klebonaujant kun. G. Kabašinskiui, o dabar jau nekantriai laukia ir deimantinių vestuvių. Broniui teko tarnauti ir vokiečių kariuomenėj, ir sovietų kariuomenėj. Vienas brolis prie tuometinio Leningrado žuvo.

Aniceta su Broniumi užaugino dvi dukras ir vieną sūnų. Visi išsimokslinę, o anūkė, gyvenanti Anglijoje, įsikūrė gana gerai. Kalbamės ir apgailestaujame abu, kad anksčiau žmonės nuoširdžiai tikėjo, buvo pamaldesni, ypač jaunimas. Daugiau buvo vertinami žmogiškieji principai. O dabar pabaigoje – kodėl užėjau į šią šeimą. Mat sužinojau, kad statant dabartinę Ariogalos bažnyčią labai daug prie darbų prisidėjo ir Bronius. Bet apie tai birželio mėnesio laikraštyje.

JŪSŲ ŽINIAI:

Gegužės mėnesį mūsų bažnyčioje šv. Mišios bus aukojamos 19 val. vakaro.

2 d. – Motinos diena

8 d. – Šv. Stanislovas

16 d. – Šeštinės. Mūsų parapijoje pirmieji atlaidai. Per Sumos šv. Mišias vaikų pirmoji šv. Komunija.

21 d. – 17 val. šv. Mišiose dalyvaus Kauno I dekanato jaunimas.

23 d. – Sekminės

30 d. – Švč. Trejybės šventė

Laikraštėlių leidžia: Spaudos grupė

Redaktorius: Antanas Kišonas, tel. 842859144, 861624376